

הת (ראשון לציון) 2530-12-24 - אשרף עיסא נ' מדינת ישראל

ה"ת (ראשון-לציון) 2530-12-24 - אשרף עיסא ואח' נ' מדינת ישראלשלום ראשון-לציון
ה"ת (ראשון-לציון) 2530-12-24

1. אשרף עיסא
2. מאיה עיסא
3. מחמד מוסראתי
4. אחמד מוסראתי
5. דורין מוסראתי
6. עודאי מוסראתי

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון-לציון

[02.01.2025]

כבוד השופט יובל קדר

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוסים בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],
התשכ"ט-1969.

הבקשה מתמקדת בטלפון שהחזיקה בתו המנוחה של המבקש 4, טלפון שהחזיק המבקש 1, טלפון שהחזיקה אשתו
המנוחה של המבקש 1 (הרשומה כמבקשת 2) ו-מכשיר DVR שנתפס מביתו של המבקש 1 (להלן: "המכשירים").
נטען כי המבקש 3, אביה של המנוחה 2, הוא הבעלים של הטל"ס של המשיבה 2.
בתחילה הבקשה כללה פריטים נוספים שנתפסו במסגרת חקירה נפרדת בגינה הוגש כתב אישום ועל כן חלק זה של
הבקשה נמחק.

התפוסים נתפסו ומוחזקים במסגרת חקירת רצח המנוחות אשר התרחש ביום 2.10.24.

המבקשים עתרו לקבלת המכשירים. בעניין הטל"ס של המנוחה - המבקשת 2, נטען כי הוא חיוני למבקש 1 אשר
זקוק לו להתנהלות שוטפת כיוון שבטל"ס זה מצויים סיסמאות וקודים להתנהלות הכלכלית השוטפת של המשפחה.
תוכן המכשירים הועתק ואולם המשיבה מתנגדת להחזרתם למבקשים בשל כך שהחקירה טרם הסתיימה וכן בשל כלל
הראיה הטובה ביותר.

בדיון שהתקיים ביום 24.12.24 טען המבקש כי אין מקום להיאחז בכלל הראיה הטובה ביותר לאחר שתוכן המכשירים הועתק ואילו המשיבה טענה כי אפשר שבעתיד לאחר איתור חשודים יהיו חומרים רלוונטיים שכעת אינם רלוונטיים ולכן האינטרס של תפיסת העבריינים גובר.

בסיום הדיון הצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט ולפיה המשיבה תבחן אפשרות להעביר למבקש העתק של החומר שהועתק מהמכשירים וככל שלא תהיה הסכמה תתקבל החלטה על יסוד הדיון והחומרים שהוצגו לבית המשפט.

בתגובת המשיבה מיום 30.12.24 נטען כי בוצע חיפוש בתוצרי הטלפונים הניידים ובשל חשש לפגיעה בצנעת הפרט של מי שהחזיקו בטלפונים הניידים לא ניתן להשיבם לידי המבקשים.

מכאן ההחלטה

המשיבה לא התייחסה בתגובתה המשלימה לטל"ס של המבקש 1 ולמכשיר ה-DVR ועל כן אצא מנקודות הנחה כי ניתן להשיבם לבעליהם וכך אני מורה.

ככל והמשיבה מתנגדת להשבתם תוכל לפנות בבקשה מנומקת בתוך 7 ימים.

נזכיר סעיף 32 לפקודות סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 קובע, בין היתר, את האפשרות לתפוס נכס אם הוא "עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה". מכשירי הטלפון של המנוחות עשויים להכיל, על פני הדברים, חומר שעשוי לשמש בהליך משפטי.

באשר לשני הטלפונים של המנוחות, ברגיל יש להחזיר טל"ס לבעליו תוך זמן קצר, בוודאי לאחר שהועתק. בהקשר זה אין מקום להחזקת הטלפונים התפוסים אך לשם הגשתם כראיה, ממילא, לבית המשפט יוגש בסופו של יום העתק חומר המחשב שהופק מתוך הטלפונים ולא הראיה הפיזית [ראו, באשר לשחיקת כלל הראיה הטובה ביותר, דברי השופט שהם בע"פ 4481/14 בראונלי נ' מדינת ישראל (16.11.16)].

המשיבה מתנגדת להעברת העתקי חומר המחשב בטלפונים של המנוחות בטענה לחשש לפגיעה בצנעת הפרט. המבקשים טענו לבעלות בטלפונים של המנוחות מכוח רכישתם קודם (לגבי הילדה) ומכוח ירושה שטרם הושלמו ההליכים בעניינה (עמ' 2 ש' 15). טענות אלו לא גובו במסמכים ולא ניתן לקבוע כי המבקשים באים בנעליהן של המנוחות וזכאים לרכושן. יתר על כן, וכאן העיקר, מכשיר טלפון כיום משמש כמוזיאון הפרטי של האדם - כפי שצוין בית המשפט העליון:

"בתפיסת מכשירי טלפון ניידים, אשר מדור לדור הולכים ומשתכללים, ומכילים מידע אישי רב על האדם, על זהותו, על מחשבותיו, הגיגיו ורעיונותיו; עולם ומלואו בכף יד אחת" [בש"פ 5974/21 אורן קובי נ' מדינת ישראל (10.1.22), פסקה 12].

"לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאינדא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד" [ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.15), פסקה 7].

"הפגיעה בפרטיות בעקבות עיון במחשב האישי או בטלפון הנייד של המתלוננת, עלולה להיות קשה ואנושה בהרבה (ואזכיר, לדוגמה בלבד, את התופעה הנפוצה לצערנו במקומותינו, של משלוח תמונות אינטימיות באמצעות הטלפון). היסטוריית הגלישה יכולה לספר לא רק על תחומי העניין של המשתמש אלא גם על הנעשה במוחו. המשתמש עצמו אינו מודע לעיתים לכך שהמחשב או הטלפון הנייד משרטטים את סיפור חייו. כך, לדוגמה, הטלפון הנייד יכול לספר לנו היכן היה המשתמש בכל עת, בבחינת "האח הגדול" העוקב אחר תנועותיו" [בש"פ 6071/17 פישר נ' מדינת ישראל (27.8.17), פסקה 10].

דווקא מכוח משקלו הסגולי הרב של תוכן מכשיר הטלפון הפרטי של אדם אין לאפשר, גם לא ליורשו של האדם, לקבל באופן אוטומטי את תוכן הטלפון להבדיל מהנכס הפיזי.

לאור האמור משלא הובהרה הבעלות הפיזית במכשירי הטלפון של המנוחות ובעיקר מהטעם של חשש לפגיעה בפרטיות המנוחות, לא ניתן, בשלב זה, להעביר את העתק מכשירי הטלפון של המנוחות לידי המבקשים. הבקשה בעניין הטלפונים של המנוחות נדחית.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ה, 02 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.